

Universiteit
Leiden
The Netherlands

The oligarchy in China: a case study of China's electricity industry, 1978-2013

Song, C.

Citation

Song, C. (2024, November 15). *The oligarchy in China: a case study of China's electricity industry, 1978-2013*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/4109197>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/4109197>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Samenvatting

Dit proefschrift beschrijft onderzoek naar de oligarchie in China van 1978 tot 2013. Ik bestudeer hierin hoe een oligarchische machtsstructuur de vorming van een oligopolistische marktstructuur beïnvloedde en hoe oligarchen interacteerden met oligopolies om een verandering van autoriteit in deze vorming te bewerkstelligen.

Ik stel de “politiek van oligarchie” voor om een overheid of constitutie te beschrijven die beheerst wordt door een klein aantal, vooral vermogende, personen die hun eigen belangen dienen. Empirisch heeft de oligarchie drie institutionele eigenschappen: ingebed, destructief, en temporeel. Deze eigenschappen vormen drie perspectieven om de oligarchie in China van 1978 tot 2013 te beschouwen. Vanuit deze perspectieven richt de politiek van oligarchie de aandacht op het verklaren van het verband tussen oligarchie en oligopolie. In het verklaren hiervan betoog ik dat oligopolie zich vormt wanneer politieke oligarchen zich Leninistisch corporatisme toe-eigenen. Bij hun verschijnen interacteren oligopolies met oligarchen. Vanwege deze interactie bestaan politieke oligarchen en economische oligarchen met elkaar en zijn zij wederzijds afhankelijk; zij raken geïnterrelateerd om controle te krijgen over de staat. Om er controle over te krijgen wordt Leninistisch corporatisme gebruikt door politieke oligarchen om steun te verwerven onder economische oligarchen om te strijden om politieke macht. Oligopolies zijn dus formeel en informeel geïnstitutionaliseerd om een politiek doel te dienen. In dit proces van institutionalisering werd een type bestuur gevormd onder de cruciale hervormer Deng Xiaoping and daarna zijn opvolgers.

Voor China’s electriciteitsindustrie bewijs ik deze politiek van oligarchie empirisch door te laten zien dat China’s marktwerking gedurende meer dan 30 jaar (1978-2013) niet geheel maar gedeeltelijk een politiek proces van het institutionaliseren van oligopolies is. In dit proces wordt een oligopolie gestalte gegeven door een oligarchie die ook omgekeerd gestalte wordt gegeven. Enerzijds geeft oligarchie oligopolie gestalte. Hoe politieke macht is georganiseerd bepaalt hoe oligarchen winstverrijking creëren en toebedelen. Het laatstgenoemde bepaalt dan hoe oligopolies geïnstitutionaliseerd worden. Dit is een proces dat het selecteren van winnaars behelst. Anderzijds krijgt omgekeerd ook oligarchie gestalte door oligopolie. Dat wil zeggen, hoe oligopolies geïnstitutionaliseerd worden beïnvloedt omgekeerd hoe politieke macht wordt georganiseerd. Het gebeurt wanneer geïnstitutionaliseerde oligopolies productiepatronen van winstverrijking beïnvloeden. Het

laatstgenoemde vormt een medium voor economische oligarchen om politieke oligarchen te kunnen helpen om politieke macht te strijden. Dit is het proces dat het selecteren van winnaars behelst. Beide benaderingen hebben een uitruil onder oligarchen gemeen: winstverrijging wordt geruild tegen loyaliteit. Deze ruil helpt oligarchen om een concurrentievoordeel te verkrijgen en een reeks ad hoc strategieën uit te voeren om te slagen in zowel de politiek als de economie. Wanneer dit gebeurt interacteren de staat en de markt met elkaar.

Gedurende deze interactie is een dominante coalitie essentieel voor de oligarchen om samen te werken om controle over de staat te verkrijgen. Het is een product van de interactie tussen de twee krachten waarbij elk werkingen in tegengestelde richtingen omvat: centralisatie versus decentralisatie, en nationalisatie versus privatisering. De dominante coalitie wordt gerealiseerd door het samenvoegen van ministeries, het splitsen van ministeries, samenhangend toezicht, en direct toezicht. In de politiek presenteert het zich als een bestuursinstrument. Het faciliteert bestuur. Bestuur vindt dan plaats vanwege aanpassing aan de interactie tussen de staat en de markt in een institutionele context. In de economie wortelt het zich in een keten van winstverrijging. Deze keten van winstverrijging kan worden gecreëerd binnen Leninistisch corporatisme. Het kanaliseert de winstverrijging van de Tiaokuai structuur in die van het oligopolie. De dominante coalitie is derhalve gegrondvest in Leninistisch corporatisme maar actief binnen de oligarchie.

Binnen deze dominante coalitie zijn politieke oligarchen en economische oligarchen geïnterrelateerd. Wanneer de geïnterrelateerde oligarchen controle over de staat verkrijgen, zal het verband tussen de oligarchen en de staat gerealiseerd worden. In China's electriciteitsindustrie bijvoorbeeld, vormde Li Peng een dominante coalitie van kolen, electriciteit, en transport (*mei dian yun*). Als centrale infrastructuur is het energienetwerk cruciaal. Vervolgens voerde Li het Three Gorges Transmission Project uit and verenigde het verspreide regionale netwerk in een compact nationaal netwerk met verscheidene 500 kV transmissielijnen. Met uitzondering van het fysieke netwerk, bezat deze dominante coalitie formele patroon-client relaties en een variëteit aan informele *guanxi* relaties, zoals verwanten, vrienden, en collega's. Dit voorzag Li en zijn familie vervolgens van winstverrijging om steun te verwerven. Het hielp Li om politieke macht te gewinnen en zijn invloed op China's electriciteitsindustrie gedurende meer dan 30 jaar te bestendigen. Het hielp ook zijn zoon Li Xiaopeng als zakenman en overheidsfunctionaris succesvol te worden. Dit wordt aangetoond in de gevalstudie van Luneng Group en het Three Gorges Project, en die van China Resources en de UHV technologie. Beleidsvorming binnen China's electriciteitsindustrie werd gekenschetst als een oligarchisch oligopolie

omdat controle over de staat werd verkregen door middel van geïnterrelateerde oligarchen. Verdere marktwerking in China moet daarom oligarchen beteugelen om het probleem van geïnterrelateerdheid op te lossen.